

Arrest

nr. 43 126 van 7 mei 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 24 februari 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 24 februari 2010 tot *“het weigeren van het nemen van een beslissing in het kader van een aanvraag vestiging”*.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. HADIEL HOLAIL, die loco advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. COEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 19 februari 2010 dient verzoekende partij via de website van de stad Antwerpen een aanvraag tot inschrijving in.

1.2 Op 22 februari 2010 wordt aan verzoekende partij per brief gevraagd zo spoedig mogelijk een kopie over te maken van het bijgaand inlichtingenblad, volledig ingevuld, van bewijzen van verwantschap: wettelijke samenwoning en van het buitenlands paspoort, teneinde haar aanvraag te kunnen vervolledigen. Op dezelfde dag wordt tevens per e-mail aan verzoekende partij gevraagd een kopie van haar paspoort, eventueel visum en het attest van wettelijke samenwoning door te scannen of op te sturen.

1.3 Op 24 februari 2010 stuurt verzoekende partij als antwoord op voornoemde e-mail van 22 februari 2010 per e-mail een kopie van haar paspoort, een verklaring van wettelijke samenwoning en haar inschrijvingsformulier door. In deze e-mail stelt zij vervolgens het volgende:

“Mag ik u vragen mij voor 15u heden te laten weten of u mijn cliënt een bijlage 15 /bijlage 19 ter zal afleveren binnen de 10 dagen.

Bij gebreke aan enig antwoord van uwentwege heden beschouw ik zulks als een weigering en heb ik instructie van mijn cliënt om tegen deze weigering een beroep aan te tekenen bij de RVV.”

Het gebrek aan antwoord op deze e-mail van 24 februari 2010 is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op, ten eerste wat betreft het voorwerp, daar enerzijds het voorwerp van het beroep tot nietigverklaring niet duidelijk is en het beroep anderzijds in elk geval niet gericht is tegen een uitvoerbare administratieve rechtshandeling, en ten tweede wegens gebrek aan belang.

2.2 Daar waar verwerende partij stelt dat niet duidelijk is wat het voorwerp van het beroep tot nietigverklaring is, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij in het begin van haar verzoekschrift inderdaad de nietigverklaring vraagt van *“de beslissing dd. 19.08.2009, van de Dienst Vreemdelingenzaken te Antwerpen (zogenaamd Centraal Loket) met name het weigeren van het nemen van een beslissing in het kader van een aanvraag vestiging”*, terwijl zij op het einde van haar verzoekschrift verzoekt *“de bestreden beslissing van 24.02.2010 met name de beslissing tot afwijzing van een aanvraag vestiging”* nietig te verklaren. Uit de inhoud van haar verzoekschrift en uit het feit dat de verzoekende partij als bestreden beslissing haar schrijven van 24 februari 2010 bijvoegt, waarin zij verzoekt om een antwoord met betrekking tot het afleveren van een bijlage 15 of een bijlage 19 *ter* en zij meedeelt dat zij zich bij gebrek van enig antwoord voor 15 uur van dezelfde dag beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zal aantekenen, blijkt voldoende duidelijk dat het voorwerp van het beroep tot nietigverklaring het niet-antwoorden van de verwerende partij op voornoemd schrijven van 24 februari 2010, door de verzoekende partij gelijkgesteld met een weigeringsbeslissing, uitmaakt.

De exceptie van de verwerende partij betreffende het precieze voorwerp van het beroep tot nietigverklaring kan niet worden bijgetreden.

Daargelaten de vraag of de hoger omschreven bestreden beslissing een uitvoerbare administratieve rechtshandeling is, stelt de Raad met betrekking tot de opgeworpen exceptie betreffende het belang op het volgende.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037*).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

De verwerende partij stelt in haar nota met opmerkingen dat de verzoekende partij op 2 maart 2010 ervan verwittigd is geworden dat zij een afspraak heeft aan het Centraal Loket op 4 juni 2010, dat de

bestreden beslissing tevens geen enkel zeker en definitief schadelijk gevolg toebrengt aan de verzoekende partij en dat het vernietigen van de bestreden beslissing haar geen enkel voordeel kan opleveren dat rechtstreeks uit de vernietiging zou vloeien.

Ter terechtzitting wordt door de voorzitter aan de verzoekende partij uitdrukkelijk naar haar belang gevraagd. De verzoekende partij stelt in de eerste plaats dat zij weliswaar niet betwist dat zij op 4 juni 2010 een afspraak heeft waarop haar aanvraag zal behandeld worden, maar dat zij zich voor een periode van vier maanden in een preciaire, onzekere situatie bevindt, waarin zij over geen enkel document beschikt en haar het bevel zou kunnen worden gegeven het grondgebied te verlaten. De Raad wijst er echter op dat de verzoekende partij hier slechts een hypothetisch, onrechtstreeks belang aanvoert. Wanneer de verzoekende partij daadwerkelijk een bevel om het grondgebied te verlaten zou worden gegeven, heeft zij de mogelijkheid tegen deze beslissing een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te stellen en haar grieven in dit kader uiteen te zetten. Met een verwijzing naar het loutere feit zich in een onzekere, preciaire situatie te bevinden, toont de verzoekende partij niet aan over het vereiste belang te beschikken.

Verzoekende partij stelt ter terechtzitting in de tweede plaats dat zij wel degelijk belang heeft, daar een vernietiging de stad Antwerpen ertoe zou aanzetten haar systeem aan te passen. De Raad wijst er echter op dat ook dit een onrechtstreeks, niet-persoonlijk, hypothetisch belang is, daar een vernietigingsarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de verwerende partij niet verplicht iets aan haar systeem te veranderen en de Raad overigens ook niet de bevoegdheid heeft de verwerende partij te verplichten haar systeem aan te passen. De verzoekende partij toont ook hier derhalve niet aan over het vereiste belang te beschikken.

De verzoekende partij heeft geen belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing. De exceptie van onontvankelijkheid wegens gebrek aan belang is gegrond.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend en tien door:

mevr. Ch. BAMPS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

Ch. BAMPS